

גינה לוזברגיידה ב. המשחק הגדול" מרוב אורחים לא נראתה אורחת הכבוד

כוכבים על הטיילת

מאת **מיכאל אלמוז** שליחו המיוחד של "העולם הזה" לקאן

מישל מורגאן לוליינית — נדנה

טיילת שאורכה קילומטר, הנקראת לה קראווסט, שבצדה האחד פס חול לבנבן דקיק, ובשני שורה של בנייני פאר — זהו עורק ה"חיים הראשי של עיר הקייט הקטנה קאן, אשר עוד לפני שנים לא רבות היתה כפר לא נודע על חוף התכלת, ועתה הפכה ל"מרכז בינלאומי של היירות ואמנות הקולנוע. קצרה היא הטיילת וקטן הוא עולמה של קאן החוגגת. לאחר שלושה ימים כבר מכיר אדם את כל האורחים האחרים, לפחות לפי חוות: את הכוכבים שנשלחו לייצג את מדינותיהם: את השחקנים הכושלים וה"תיקים החשים כי הקרקע נשמטת מתחת לרגליהם והבאים לקאן — על חשבונם הם — כדי לזכות בקצת פרסומת; את העיתונאים והצלמים, בעלי התיאבון האדיר והצמא האג"דתי, ביחוד לשאמפאניה הניתנת חנים וב"שפע במסיבות שעורכות הממשלות השונות; את המפיקים הנוהרים לקאן לסיים עיסקות ישנות או להתחיל בחדשות באיורה הנוחה והחגיגית של ירידה" סרטים; את הנערות ה"שואפות להיות כוכבים, השוכנות לרוב בבתי מלון זולים, מטעמי חס" כון, אך מסתובבות ב"טרקלינים המפוארים, מסתפקות בפירורים ו"מקחות להזמנות: הזמ"נות לארוחות החגיגיות, הזמנות האולם ההצגות של הפסטיבאל (רצוי על היציע, ליד הכוכבים ה"חשובים ולא הרחק מ"טוח המצלמות), או הזמנות לכוס קפה. מרכז כל הפעילות הזאת הוא אותו כביש רחב, הסוגה בדקלי גוי, והקרוי לה קראווסט.

קארל איך?

אם נפסע, באחד מימי הפסטיבאל, בשעות אחר הצהריים, לאורכה של הטיילת מקצה אל קצה, ממזרח למערב, חוקה עלינו שנראה את כל החוגים והמעמדות, כל העמים וה"עממים, מחולקים לסוגיהם, בסדר הגיוני, ל"הפליא, בבתי מלון גדולים. המלון הראשון המודקר לימינו נקרא טיראמאר. הוא גדול מאד. בו יושבים הצ'כים. מיד לאחריו, כש"כתפו נוגעת בכתף טיראמאר, מתנוסס מלון מארטינו. הוא גדול מאד. זהו מושבה של ה"משלחת היפנית, חבורה חייכנית של מפ"קים, במאים, שחקניות בובתיות בקימונים צבעוניים ובתסרוקות מגדליות. אתם באו גם שני מומחים לגידוד. כל היפנים הללו הם קטני קומה.

בני ארץ השמש העולה עשו בפסטיבאל רושם מצוי. במסיבותיהם הגישו משקאות משובחים ביותר ותוכנית אמנותית פיקאנטית. מחולות עדינים ומדויקי"תנועה. אנשי הגידוד והדימו תרגילי גידוד. גם הסרטים היפנים היו טובים.

באותו מלון מארטינו התרכזו גם האוסט"רים, כלומר הגרמנים המתכיישים עדיין ל"הודות שגרמנים הם. הם הביאו לפסטיבאל סרט בשם הגשר האחרון (העולם הזה 863), המספר על רופאה גרמניה הנקלעת בין חו"

בתה למולדת לבין חובתה הכלל"אנושית. מאריה של היתה כוכב הסרט וגם היא הת"גוררה במארטינו. היא היתה מועמדת בטו"חה לפרס המשחק ואכן בסופו של הפסטיבאל זכתה בו. אולם עד אותו יום משכה אך מעט מאד תשומת לב, מכיון שהתנהגה בפשטות. היתה ענוותנית ולא התפשטה על שפת הים. ניגוד מוחלט לה היה בן"ווגה בסרט, ה"אוסטרי קארל מוהנר, בחור שחרחר, ארוך"פאות, חייכני, הנראה גבוה מכפי מידתו ה"דות לנעליים מיוחדות שהוא נועל. מוהנר לא עשה רושם מיוחד בסרט, אבל בחליפת"ערב שצבעה אדום"יני עשה רושם רב. הוא לא הסתפק בזה והחליט לאחוז באמצעי פרסומת נוסף: באותו מלון מארטינו, התגוררה שח"קנית הודית, מוהנה שמה, נערה שמנמנת עליזה, בעלת עיני"עגל. הנוטה למחלת ה"ים (העולם הזה 863). קארל ומוהנה השתללו להיראות זה בחברת זו ושוחחו ביניהם אג"גלית. אוצר"המלים של ההודית בלשון ה"זאת היה קטן ורוב הזמן חזרה על המשפט: "קארל איך? אני פה. כוא הנתי"

מלחמת חתימות

דבר האהבה המזרחית" מערבית לא עמד לו לאוסטרי קצר"הקומה ו"גבה"השאפות. אולם, בעת שנראה כי הכל אבוד, באה הישועה. לכל כלב, אומר הפתגם ה"אנגלי, מגיע יומי.

וכך אירע הדבר: באחד מימי הפסטיבאל נערכה בקטע מן ה"קראווסט בקאן מלחמת"פרחים. כרכרות עמ"רות פרחים הלכו ושבו בין טורי הצופים ה"עומדים בצד. בכרכרות ישבו נשים ויש ליכו מתוכן פרחים, נופפו בידיהן ובכלל הפ"גינו את עליצותן בצורות שונות. רם"קול ויתה את היושבות בכרכרות ומאות עי"נים צמאות של נערים ונערות צעירים ננעצו בארלן דאהל, ליובט סקוט, שחקניות יפניות ורוסיות, צרפתיות ואיטלקיות שעברו ב"תהלוכה הריחנית. לפתע הכריז המגביר: "בכרכרה מספר חמש: השחקנית ההודית מוהנה". מוהנה שעמדה עד כה בצד הומונה להשתתף בתהלוכה, מוהנה המופתעת וה"מאושרת, קראה, בכח ההרגל: "קארל, איך? בוא הנה, אני פה!" וכעבור רגע יכול קהל הצופים לראות בין כל הנשים היפות אשר בכרכרות גם את הבחור בחליפה האדומה. הוא השליך באומץ רב פרחים בעומדים על המדרכות, נופף בידי וראה את כל סימני העליצות והדרושים.

כאשר נתפורה התהלוכה הסתערו מאות צייד"החתימות לעבר הכוכבים. שעמדו על במה מיוחדת ליד אולם ההצגות של הפס"טיבאל. רובם של אלה מצאו מפלט בתוך ה"בניין, מאחורי חומת השוערים. לא כן ידי"דנו קארל. הוא נשאר באומץ לב בחוף. ל"פתע הרגיש בו אחד הנערים, תב"ח חתימה. קארל הוציא את עטו והחל חותם לאט לאט. תלף זמן. נערים ונערות אחרים (המשך בעמוד 18)

מערבת "העולם הזה" מורה לחב'ה "איר פראנס" שבעזרתה הפעילה המאפשרת כתבה זאת

מארטה תורן מלון "קארקסון" ציפה לשווא

מאריה של לא ערטול על שפת הים

פראנמוזא ארנוה הלך אנגלי — בא צרפתי